

Sygn. akt. III RC 432/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Olejnik

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2016 roku w Piotrkowie Tryb.

na rozprawie sprawy z powództwa A. B.

przeciwko T. B.

o podwyższenie alimentów

1. utrzymuje w całości w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 16.12.2009 roku wydany w sprawie niniejszej;
2. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

Sygn. akt. III RC 432/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 czerwca 2015 roku A. B. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową – E. B. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 4 listopada 1998 roku w sprawie III RC 412/98, od T. B., z kwoty po 120 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami. Sprawę prowadzono pod sygnaturą akt III RC 344/09.

W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa A. B. podniosła, że powódka weszła w wiek szybszego rozwoju fizycznego i rozpoczęła naukę w gimnazjum, co generowało zwiększone wydatki. Ponadto córka często chorowała. Matka powódki pracuje jako pielęgniarka, ponosiła znaczne koszty utrzymania domu i nie była w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb córki.

Na rozprawie w dniu 16 grudnia 2009 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki ograniczyła żądanie pozwu do kwoty 500 złotych, w pozostałym zakresie cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia. Pozwany nie stawiał się, wezwania nie doręczono w terminie.

W dniu 16 grudnia 2009 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wydał wyrok zaoczny, w którym to podwyższył alimenty od pozwanego T. B. na rzecz małoletniej A. B. zasądzone wyrokiem Sadu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 04 listopada 1998 roku w sprawie sygn. akt III Rc 412/98 z kwoty po 120 złotych miesięcznie, do kwoty po 500 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 15 czerwca 2009 roku, pozostawiając bez zmian pozostałe, dotychczasowe warunki płatności.

W dniu 14 lipca 2015 roku do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynął wniosek pozwanego T. B. reprezentowanego przez adwokata J. H., o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego wydanego w dniu 16 grudnia 2009 roku, w sprawie sygn. akt III RC 344/09. Wraz z wnioskiem pełnomocnik pozwanego wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego.

W dniu 29 września 2015 roku do tutejszego Sądu wpłynęło pismo procesowe profesjonalnego pełnomocnika powódki – P. N., w którym pełnomocnik wniósł o oddalenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu.

W dniu 13 października 2015 roku do Sądu wpłynęło pismo procesowe pełnomocnika pozwanego, w którym odniósł się do okoliczności zaistniałych na rozprawie w dniu 29 września 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił wniosek w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu i odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 grudnia 2009 roku, w sprawie sygn. akt III RC 344/09.

W dniu 21 grudnia 2015 roku do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynęło zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 listopada 2015 roku o odrzuceniu sprzeciwu od wyroku zaocznego.

W dniu 07 stycznia 2016 roku do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynęło pismo pełnomocnika powódki – odpowiedź na zażalenie pozwanego z dnia 12 listopada 2015 roku.

Postanowieniem z dnia 05 lutego 2016 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim uchylił zaskarżone postanowienie w punkcie drugim, tj. w przedmiocie odrzucenia przez sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 16 grudnia 2009 roku.

Na rozprawie w dniu 25 października 2016 roku pełnomocnik powódki wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku zaocznego. Pełnomocnik pozwanego podtrzymał sprzeciw o uwzględnienie powództwa do kwoty 200 złotych miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2016 roku pełnomocnik powódki poparł powództwo. Pełnomocnik pozwanego uznał powództwo do kwoty 300 złotych, w pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu wydania wyroku zaocznego 16 grudnia 2009 roku małoletnia powódka uczęszczała do gimnazjum Zamieszkiwała z matką w P.. Często chorowała na infekcje dróg oddechowych oraz miała wadę postawy, a także cierpiała na alergię. Z tego powodu na leki wydawała około 50 złotych miesięcznie. Od 2009 roku pobierała dodatkowe lekcje języka angielskiego, których koszt za 45 minut wynosił 45 złotych. Ponadto przed maturą korzystała z dodatkowych lekcji z matematyki, których jednorazowy koszt wynosił 60 złotych. Lekcje gry na gitarze kosztowały każdorazowo 30 złotych i odbywały się raz w tygodniu. Powódka jeździła też co roku przez cztery lata na obozy harcerskie, których koszt wynosił 500 złotych za każdy oraz na biwaki co trzy miesiące, których koszt wynosił 28 złotych. Powódka korzystała z pływalni raz w tygodniu, koszt jednej godziny to około 5 złotych.

/dowód: zaświadczenie z dnia 10.06.2009 r. – k. 4, zeznania E. B. – protokół z rozprawy dnia 16.12.2009 r. – k. 11, zeznania A. B. – protokół audio-video z dnia 25.10.2016 r. – 00:14:01-00:30:11, zeznania E. B. - protokół audio-video z rozprawy z dnia 24 listopada 2016 r. – 00:06:27-00:11:43/

Matka powódki – E. B. pracowała jako pielęgniarka w Szpitalu (...) w P. za wynagrodzeniem miesięcznym 1599,25 złotych netto. Spłacała kredyty hipoteczny, miesięczna rata wynosiła 450 złotych. Od 2014 roku płaci na rzecz powódki alimenty w wysokości 200 złotych miesięcznie.

/dowód: zaświadczenie z dnia 02.06.2009 r. – k. 5, zeznania A. B. – protokół audio-video z dnia 25.10.2016 r. – 00:14:01-00:30:11, zeznania E. B. - protokół audio-video z rozprawy z dnia 24 listopada 2016 r. – 00:06:27-00:11:43/

Pozwany w 2008 roku zakończył prowadzenie działalności gospodarczej, z której to pozostało mu zadłużenie w wysokości około 10000 złotych. Ponadto w 2009 roku posiadał zobowiązania z tytułu podatku dochodowego w kwocie 1800 złotych, zobowiązanie wobec T. na kwotę około 3000 złotych. Od 2008 roku pozostaje w związku małżeńskim z

A. B., z którego ma córkę J. urodzoną (...). Na jego utrzymaniu pozostawała jeszcze syn P. oraz córka N., na rzecz której płacił alimenty w wysokości 200 złotych. Do 2010 roku wychowywał brata w ramach rodziny zastępczej. Pobierał na niego zasiłek w kwocie 400 złotych. Od 2012 roku zajmował się jej wychowaniem najmłodszej córki. Nie podejmował zatrudnienia.

/dowód: odpis aktu urodzenia – k. 173, świadectwo szkolne – k. 174, zeznania A. B. – protokół audio-video z rozprawy z dnia 24.11.2016 r. – 00:30:29-00:45:40, zeznania T. B. – protokół audio-video z rozprawy z dnia 25.10.2016 r. – 00:30:11-00:59:36/

Aktualnie pozwany w dalszym ciągu pozostaje w związku małżeńskim z A. B.. Pozostaje na utrzymaniu żony, której dochód wynosi około 2500 złotych. Małżonka pozwanego 05 września 2016 roku opłaciła gaz w wysokości 28 złotych, w dniu 05 września 2016 roku i w dniu 04 października 2015 roku uiszczała na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej opłatę za boks w wysokości 61,57 złotych, w dniu 04 października i 05 września 2016 roku opłaciła czynsz na kwotę 576,19 złotych. Od 2015 roku pozwany nie płaci alimentów na rzecz syna – P., z uwagi na fakt, że stał się samodzielny. Na córkę N., która obecnie ma 16 lat pozwany płaci alimenty w wysokości 200 złotych miesięcznie. Na rzecz najmłodszej córki nie ma zasądzonych alimentów. Mieszka w mieszkaniu własnościowym żony, pozostaje na jej utrzymaniu. Posiada zaległości w płatności alimentów na kwotę około 50 000 złotych. W najbliższym czasie ma podjąć prace w branży budowlanej za minimalnym krajowym wynagrodzeniem. Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Nie utrzymuje kontaktów z powódką.

/dowód: zeznania T. B. – protokół audio-video z rozprawy z dnia 25.10.2016 r. – 00:30:11-00:59:36/

Aktualnie matka powódki ma 41 lat, wciąż pracuje jako pielęgniarka. Na rzecz córki płaci alimenty w wysokości 200 złotych. Ponadto przygotowuje jej posiłki na wyjazd oraz dokłada miesięczni kwotę 400-470 złotych na utrzymanie. Posiada zadłużenie wynikające z pożyczki zaciągniętej w pracy oraz u siostr w kwocie około 40 000 złotych. Kredyt hipoteczny spłaciła w 2015 roku.

/dowód: zeznania E. B. – protokół audio-video z rozprawy z dnia 24.11.2016 r. – 00:11:43-00:25:31/

Powódka A. B. ma aktualnie 21 lat. Studiuje dziennie na uniwersytecie (...) na kierunku filologia angielska, nie pobiera stypendium. Wcześniej ukończyła studia licencjackie w P., na drugim i trzecim roku studiów pobierała stypendium w kwocie 350 złotych miesięcznie. Wynajmuje mieszkanie w Ł.. Koszt wynajmu to 600 złotych miesięcznie, opłata za media to 50 złotych miesięcznie. Dojazdy na uczelnie kosztują około 30 złotych miesięcznie, natomiast dojazdy do P. około 40 złotych miesięcznie. Powódka ponosi opłatę za telefon w wysokości 25 złotych miesięcznie oraz 20 złotych miesięcznie za Internet. Wciąż cierpi na alergię dlatego przyjmuje leki, których koszt wynosi około 50 złotych miesięcznie. Ponadto ponosi koszty zakupu żywności, kosmetyków oraz usługi ksero w ramach przygotowania do zajęć.

/dowód: zeznania A. B. – protokół audio-video z rozprawy z dnia 25.10.2016 r. – 00:14:01-0000:30:11, zaświadczenie z dnia 07.10.2016 r. – k.176, umowa najmu – k. 177, bilety komunikacji miejskiej – k. 178,179, paragony – k. 180-190,192-197, faktury VAT – k. 191, 198/

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą żądania powództwa jest treść art. 138 k.r.o., zgodnie z którą w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tego obowiązku wyznacza regulacja art. 135 k.r.o. stosownie, do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowej i majątkowej zobowiązanego.

Według ugruntowanego poglądu orzecznictwa podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego lub gdy doszło do polepszenia się sytuacji finansowej, a co za tym idzie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie po stronie uprawnionej do alimentacji nastąpiła istotna zmiana stosunków.

Powódka A. B. mimo osiągnięcia pełnoletności, nie jest zdolna do samodzielnego utrzymywania się. Nie posiada majątku ani dochodów. W aktualnym stanie sprawy Sąd uznał, że w porównaniu z okresem, gdy po raz ostatni ustalane były alimenty na rzecz powódki, A. B. nie utrzymywała się samodzielnie w związku z kształceniem się w gimnazjum. Obecnie powódka kontynuuje studia stacjonarne, dzienne na kierunku – filologia angielska na Uniwersytecie (...). Należy mieć bowiem na uwadze, że obowiązek alimentacyjny polega m.in. na należywym przygotowaniu dziecka, odpowiednio do jego uzdolnień do pracy zawodowej. Ponadto nie ma ściśle wyznaczonych ram czasowych jego wykonywania, w szczególności nie można za takie ramy uznać osiągnięcie przez uprawnionego do alimentów pełnoletności. Dążenie powódki do uzyskania pełnego wykształcenia należy bowiem rozumieć jako starania do osiągnięcia życiowej samodzielności. Powyższe ustalenia, w ocenie Sądu, stanowią zatem podstawę do uznania, że po stronie powódki doszło do istotnej zmiany stosunków polegającej na tym, że zwiększyły się jej usprawiedliwione potrzeby. Powódka nie mieszka już wspólnie z matką. Prowadzi bardziej samodzielny tryb życia, wynajmuje mieszkanie, opłaca rachunku, kupuje żywność. W dalszym ciągu leczy się w związku z alergią. Ponadto nie uzyskuje stypendium.

Wskazać należy również, że mimo upływu czasu od wydania ostatniego orzeczenia ustalającego alimenty na rzecz powódki, sytuacja materialna i finansowa pozwanego nie uległa znacznym zmianom, a nawet polepszyła się. Pozwany nie łoży już na utrzymanie syna K. B., a także nie opiekuje się w ramach rodziny zastępczej bratem. Do tej pory pozostawał na utrzymaniu małżonki i realizował obowiązek alimentacyjny w wysokości 120 złotych. Nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, a więc jest zdolny do pracy. W najbliższym czasie ma zresztą podjąć zatrudnienie w branży budowlanej, a zatem jego możliwości zarobkowe wzrosną. Należy bowiem pamiętać, że wysokość alimentów uzależniona jest również od zarobków i majątkowych możliwości zobowiązanego. Nie chodzi tutaj tylko o bieżącą sytuację majątkową osoby zobowiązanej, ale o jej potencjalne możliwości zarobkowe, które określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że pozwany jest w stanie łożyć na utrzymanie córki kwotę 500 złotych miesięcznie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

Na podstawie wskazanych wyżej przepisów i okoliczności, Sąd orzekł, jak w sentencji postanowienia.